

[P. Munch.]

meget betydelig, alt for stor Passivitet, og denne Passivitet kan maaske have sin naturlige Forklaring i den Tilbejlighed til at ligge stille og forholde sig passiv, som paa saa overmaaede mange Omraader præger Danmarks Stilling overfor den Udvikling, der foregaar i Verden for Tiden. Det er naturligt, i hvert Fald forstaaeligt, at denne almindelige Stilstandsstemning har bredt sig til vor Optræden i Folkeforbundet. Men jeg for min Del beklager dette. Jeg haaber, at de Begivenheder, der har fundet Sted i Aar, kan blive Udgangspunktet for, at vi indenfor det udenrigspolitiske Nævn, om fornødent her i Rigsdagen, tager en Forhandling op om, hvorledes vi i den kommende Tid i højere Grad end hidtil kan tilrettelægge Arbejdet saaledes, at det paa ny bliver muligt at yde en Indsats af samme Art som i de første Aar.

Pinstrup: Jeg vil først tillade mig at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister for hans Meddelelse om, at der er Forhandlinger i Gang mellem Landbrugsministeriet og Trafikministeriet angaaende Digelagens Andragender om Ejendomsretten til de inddæmmede Arealer ved Gjøl og Øland og Hanherred. Jeg haaber paa et for Andragerne gunstigt Resultat.

Angaaende Statshusene i Aalborg Amt, som jeg omtalte forleden, takker jeg den højtærede Landbrugsminister for hans Imødekommen ved at ville lade den Sag, jeg har fremdraget, undersøge. I Tilslutning til dette skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Olufson, der begyndte med at sige, at nogle havde troet, at jeg havde angrebet ham. Nej, jeg havde ikke angrebet det ærede Medlem; i det hele har jeg aldrig troet, at det skulde have nogen Betydning, at han paa Jordlovsudvalgets Vegne skulde føre Tilsyn med samtlige Statshuse i Aalborg og Randers Amter. Jeg har for Resten heller ikke tillagt Jordlovsudvalgets tilsynsførende Gerning vedrørende dette Forhold nogen videre Betydning; og Rigtigheden af denne Opfattelse bekræfter det ærede Medlem Hr. Olufson selv ved (se Tidenden Sp. 595) at anføre om de to Husmænd, at de havde været saa letsindige — det er altsaa det ærede Medlem og ikke mig, der siger det — at begynde at bygge, og at det er en Letsindighed, som desværre er meget almindelig i Aalborg Amt, hvor man hverken følger Loven eller Profeterne, men bærer sig ad, som man vil. Det viser efter hans egne Ord, at Jordlovsudvalgets og det ærede Medlems Tilsynsførelse ikke har

haft noget videre Værd i dette Amt i hvert Fald. Det ærede Medlem forsvarer det, der er sket, og gaar imod Statshusmændene, idet han Sp. 656 siger om Huset paa Vaar, som der har været afholdt Skønsforretning over — thi det er det eneste, vi ved noget virkeligt om, Skønsmændenes Udtalelse — at dette Hus er snarere bedre end de fleste Huse, der er bygget paa den Tid. Det er jo en forfærdende Udtalelse; men heldigvis er den da ogsaa ganske urigtig. Jeg henviser til de Citater, jeg anførte i min forrige Tale om Udtalelserne fra de Mænd, som er antaget til at afgive Skøn i den Sag under Eds Ansvar. Saa sagde det ærede Medlem, at naar det var blevet daarligt deroppe, var det, fordi man paa det Tidspunkt ikke havde noget Arkitekttilsyn. Men i 1926, da Husene paa Mellemholm Mark blev opført, var der Arkitekttilsyn; og de er blevet lige daarlige for det. Jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem vil indrømme det, efter at han nu har set dem.

Men i øvrigt holdt det ærede Medlem sig ikke til den Sag, som jeg havde omtalt, men talte om Udstykningen af Padkjær og meget andet, som jeg ikke kender noget til. Han kom med en videre Udvikling, som gik ud paa at slaa fast, at der næsten ingen Tjenestekarle fandtes paa Landet over 22 Aar, og at Statshusmændene skulde foræres et Par Tusinde Kroner direkte af Staten, fremfor at de skulde møde med et Par Tusinde som Bevis paa Flid og Sparsommelighed. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa; men jeg kunde jo udkaste det Spørgsmaal: Hvad mon det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, Formand for Jordlovsudvalget, vil sige til saadanne Anskuelser indenfor hans Udvalg? Det er i og for sig mærkeligt, at denne det ærede Medlems Godhed overfor Statshusmændene, som han her viser, staar i et saa besynderligt Forhold til dette, at han hverken før eller nu har haft noget tilovers for de Statshusmænd, der mødte med 2 000 Kr., som de nu har mistet, efter min Mening paa Grund af daarlig Behandling fra Statens Administration. Havde det saa endda været Gaardmandssønner, kunde man vel forstaa det ærede Medlems Syn paa disse Husmænd, men jeg ved ikke rettere end, at de begge er Husmandssønner, og dem burde det ærede Medlem dog have nogen Medlidenhed med, thi vi hørte, at dersom en ung Mand er saa uheldig at være født paa en Ejendom med over 1 Tønde Hartkorn, skal han ikke komme i Betragtning, skønt der desværre er mange Gaardmandssønner, som ikke har kunnet faa noget fra deres Hjem og er meget fattige. Paa dette Omraade maa jeg tilstaa,